

In onderstaand stuk is het op 27 april 2004 (Kamerstukken II 2003-2004, 28 170, nr. 28) aan de Tweede Kamer gezonden overzicht van wet- en regelgeving gevolgd, voorzover dit betrekking heeft op de VWS wet- en regelgeving.

REGELING BETREFFENDE EENHEIDSDIPLOMA'S VOOR EERSTE HULP BIJ ONGELUKKEN

De Regeling betreffende eenheidsdiploma's voor eerste hulp bij ongelukken (Stcrt. 1974, 39) stond abusievelijk op het overzicht. De betrokken regeling is reeds in 1984 ingetrokken. Regeling van het eenheidsdiploma voor eerste hulp bij ongelukken geschiedt door het bestuur van de Koninklijke Nationale Bond voor Reddingswezen en Eerste Hulp Bij Ongelukken 'Het Oranje Kruis'. De Minister van VWS heeft op dit punt geen publiekrechtelijke bevoegdheid. De regeling van het betrokken eenheidsdiploma betreft derhalve geen VWS-regelgeving.

BESLUIT OP HET COLLEGE TER BEOORDELING VAN GENEESMIDDELEN (gebaseerd op de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening)

1. Gehanteerde leeftijdsgrens

70 jaar

2. Beschrijving van het onderscheid op grond van leeftijd in het Besluit op het college ter beoordeling van geneesmiddelen.

In het Besluit op het college ter beoordeling van geneesmiddelen is in artikel 4 een maximum leeftijd verbonden aan (her)benoeming in het college als lid of als voorzitter. In het voorstel voor de nieuwe Geneesmiddelenwet (*Tweede Kamer, vergaderjaar 2004-2004, 29359, nrs 1-2*) vervalt de leeftijdsgrens. Naar verwachting zal de nieuwe Geneesmiddelenwet november 2005 in werking treden.

3. Toets van de objectieve rechtvaardiging.

Zoals aangegeven onder punt 2 is het de bedoeling dat de betrokken leeftijdsgrens binnenkort vervalt. De leeftijdsgrens wordt dus niet langer noodzakelijk geoordeeld.

BESLUIT OP DE COMMISSIES OP GEBIEDSAANWIJZING (gebaseerd op de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening)

1. Gehanteerde leeftijdsgrens

70 jaar

2. Beschrijving van het onderscheid op grond van leeftijd in het Besluit op de commissies voor gebiedsaanwijzing.

In het Besluit op de commissies voor gebiedsaanwijzing is in artikel 3 een maximum leeftijd verbonden aan benoeming in de commissies voor gebiedsaanwijzing inzake de farmaceutische zorgvoorziening.

Zodra bovenbedoelde nieuwe Geneesmiddelenwet in werking treedt (naar verwachting november 2005), zullen de commissies voor gebiedsaanwijzing vervallen.

3. Toets van de objectieve rechtvaardiging.

Zoals aangegeven onder punt 2 is het de bedoeling dat de commissies voor gebiedsaanwijzing binnenkort vervallen. Dit betekent dat ook bovenomschreven leeftijdsgrens vervalt. Het lijkt dan ook niet opportuun om deze leeftijdsgrens nader te beargumenteren. Verwezen wordt naar hetgeen ten aanzien van de leeftijdsgrens voor de benoeming in commissies voor gebiedsaanwijzing is opgemerkt in het op 27 april 2004 aan de Kamer gezonden overzicht.

DRANK- EN HORECAWET

1. Gehanteerde leeftijdsgrenzen

- 21 jaar

- 16 jaar

2. Beschrijving van het onderscheid op grond van leeftijd in de Drank- en Horecawet

In de Drank- en Horecawet komen twee leeftijdsgrenzen voor die onder de reikwijdte vallen van de Wet gelijke behandeling op grond van leeftijd bij de arbeid. De eerste grens betreft de eis dat de leidinggevende van een Drank- en Horecawet inrichting ten minste 21 jaar moet zijn (artikel 8, tweede lid). De tweede grens houdt in dat een persoon om in een slijt- en horecalokaal dienst te mogen doen gedurende de tijd dat daarin dranken worden verstrekt ten minste 16 jaar moet zijn (artikel 24, tweede lid).

3. Toets van de objectieve rechtvaardiging

Uitgangspunt van beide grenzen is dat alcohol een riskante en verslavende stof is en dat het verstrekken daarvan, op grond van overwegingen van volksgezondheid, niet aan iedereen kan worden overgelaten. De risico's van alcohol zijn bij eerdere gelegenheden aan de kamer uiteengezet: de Alcoholnota¹, de nota Langer Gezond Leven² en de Evaluatie Drank- en Horecawet³.

De eis dat een persoon uitsluitend leidinggevende van een Drank- en Horecawet inrichting kan zijn indien hij ten minste 21 jaar is, wordt gesteld naast een aantal andere eisen aan leidinggevend van Drank- en Horecawet inrichtingen. Het doel ervan is kort gezegd te bereiken dat alcohol verstrekt wordt onder leiding van een verantwoordelijk persoon met voldoende overwicht. Nu een belangrijk deel van de bedrijfsuitoefening bestaat uit het verhandelen van stoffen die een gevaarlijke werking kunnen hebben, dient hiervoor een zekere verantwoordelijkheid te worden geëist. De leeftijd van 21 jaar is in overeenstemming met wat naar de huidige inzichten aan personen van 21 jaar kan worden overgelaten. De leeftijd van 21 jaar moet gezien worden als een leeftijd waarop in het huidige tijdsgewricht het overwicht dat voor de betrokken functie nodig is, verwacht mag worden.

Vorenschreven doel is niet in strijd met andere wetgeving, het recht of de maatschappelijke betamelijkheid en aan het doel ontbreekt ieder oogmerk van verboden onderscheid. Voorts kan het doel door het stellen van de betrokken leeftijdsgrens, in combinatie met andere eisen die aan de leidinggevende van een Drank- en Horecawet inrichting worden gesteld, worden bereikt. Er is derhalve sprake van een passend middel. Ook moet het stellen van de betrokken leeftijdsgrens als een noodzakelijk middel worden beschouwd. Het wettelijk stellen van een minimum-leeftijd aan leidinggevend wordt nodig geoordeeld in verband met de speciale verantwoordelijkheid die het verstrekken van het riskante product alcohol vereist. Gezien het aantal ongewenste incidenten dat in en rond met name horeca inrichtingen nog altijd voorkomt, kan men concluderen dat de betrokken eis bepaald niet overdreven is. De betrokken leeftijdsgrens is derhalve objectief te rechtvaardigen.

De eis dat een persoon om in een slijt- en horecalokaal dienst te mogen doen gedurende de tijd dat daarin dranken worden verstrekt ten minste 16 jaar dient te zijn, wordt gesteld ter bescherming van het jeugdige personeelslid. Het werken door kinderen jonger dan zestien is in het algemeen al vrij sterk beperkt en gereguleerd. Er is alle reden om voor het werken in een horecalokaliteit of een slijtlokaliteit (dat zijn die delen van de Drank- en Horecawet inrichtingen waar bedrijfsmatig of tegen betaling alcohol verstrekt wordt en derhalve de plaatsen waar alcoholgerelateerde agressie en geweld aan de orde kunnen zijn) specifieke regels te stellen voor de periode dat in die lokaliteit dranken worden verstrekt. Vanwege de risico's van alcohol bevat de Drank- en Horecawet een verbod om alcoholhoudende drank te verstrekken aan personen die nog geen 16 jaar zijn. Het zou niet passend zijn als personen, jonger dan 16 jaar, dan wel dienst zouden mogen doen in een lokaliteit waar alcoholhoudende drank verstrekt wordt. Het doel, bescherming van het jeugdige personeelslid, is niet in strijd met andere wetgeving, het recht of de maatschappelijke betamelijkheid en aan het doel ontbreekt ieder oogmerk van verboden onderscheid. Verwacht mag worden dat de bescherming van de jeugdige door de betrokken leeftijdsgrens inderdaad bereikt wordt, zodat sprake is van een passend middel. In dit verband wordt opgemerkt dat artikel 24, derde lid, van de Drank- en Horecawet de mogelijkheid biedt om de leeftijdsgrens zonodig te verhogen tot 18 jaar. Gelet op het

¹ Kamerstukken II 2001-2002, 27565, nr. 2.

² Kamerstukken II 2003-2004, 22894, nr. 20.

³ Kamerstukken II 2004-2005, 29894, nr. 1.

vorenstaande is het stellen van genoemde leeftijdsgrens ook een noodzakelijk middel. De betrokken leeftijdsgrens is derhalve objectief te rechtvaardigen.

WET OP DE BEROEPEN IN DE INDIVIDUELE GEZONDHEIDSZORG

1. Gehanteerde leeftijdsgrens

70 jaar

2. Beschrijving van het onderscheid op grond van leeftijd in de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg.

In de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (hierna: Wet BIG) is onder meer het tuchtrecht voor een aantal beroepen in de individuele gezondheidszorg geregeld. In artikel 55 van die wet zijn de benoeming en het ontslag van de voorzitter en de leden van de regionale tuchtcolleges geregeld. In het derde en vierde lid van dat artikel is bepaald dat aan de voorzitter en leden van een regionaal tuchtcollege in ieder geval ontslag wordt verleend met het bereiken van de zeventigjarige leeftijd. Deze artikelliden zijn op grond van artikel 56 Wet BIG van overeenkomstige toepassing op de voorzitter en leden van het centrale tuchtcollege.

3. Toets van de objectieve rechtvaardiging

Voor de ontslagleeftijd van 70 jaar voor voorzitters en leden van regionale tuchtcolleges alsmede het centrale tuchtcollege kunnen de volgende argumenten worden aangedragen. De leeftijdsgrens van 70 jaar sluit aan bij de uitzondering van artikel 7, eerste lid, onder b, van de Wet gelijke behandeling op grond van leeftijd bij de arbeid. Deze uitzondering bepaalt dat ontslag bij het bereiken van de AOW-gerechtigde leeftijd of van een (bij of krachtens wet vastgestelde of tussen partijen overeengekomen) hogere leeftijd is toegestaan. Het doel van de leeftijdsgrens is het op objectieve wijze en zonder individuele geschiktheidsbeoordeling (derhalve zonder aanzien des persoons) bepalen van het tijdstip van uittreden uit het arbeidsproces; niet hoeft te worden vastgesteld of de betrokken persoon nog wel voldoet. Dit is naar het oordeel van de regering te prefereren boven een stelsel waarbij van geval tot geval beoordeeld zou moeten worden of de ouder wordende werknemer nog wel in staat is zijn werk naar behoren te verrichten. Deze doelstelling voldoet naar de mening van de regering aan het legitimeitsvereiste. Het doel kan niet worden bereikt met een middel dat geen of minder onderscheid maakt, omdat dit zal noodzaken tot een individuele geschiktheidsbeoordeling voor de ouder wordende werknemer. Bovendien schept de bepaling duidelijkheid (iedereen weet waar hij aan toe is). Opgemerkt zij dat voor de AOW-gerechtigde leeftijd als ontslagleeftijd (thans 65 jaar) een groot maatschappelijk draagvlak bestaat en dat dit voor een hogere leeftijd dus zeker ook het geval zal zijn. De onderhavige ontslagleeftijd van 70 jaar voor voorzitters en leden van tuchtcolleges vloeit voort uit de wet (in casu de Wet BIG) en is in overeenstemming met de ontslagleeftijd van 70 jaar voor rechters zoals neergelegd in de Wet rechtspositie rechterlijke ambtenaren. De leeftijdsgrens van 70 jaar is gebaseerd op statistische gemiddelden en nog steeds algemeen aanvaard.

Ten slotte zij erop gewezen dat de leeftijdsgrens van 70 jaar ook in Europees verband algemeen aanvaard wordt. Zo eindigt de ambtstermijn van rechters van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens als zij de leeftijd van 70 jaar bereiken. Gezien het vorenstaande is de betrokken leeftijdsgrens objectief te rechtvaardigen.